

Bài Đọc I – Isaia 25,6-10a: Đức Chúa hứa ban dồi dào mọi sự cho muôn dân và cất bỏ những chướng ngại che khuất tầm nhìn của các quốc gia. Ngài sẽ chấm dứt sự chết, an ủi dân Người và xóa bỏ nỗi nhục nhã của họ. Mọi người sẽ nhận biết và hân hoan trong ơn cứu độ của Thiên Chúa.

Đáp Ca – Thánh Vịnh 23: Đức Chúa, như một mục tử ân cần, luôn chăm sóc và bảo vệ đoàn chiên. Ngài dẫn dắt họ đi trong an toàn, an ủi khi gặp hiểm nguy và ban vinh dự ngay trước mặt kẻ thù. Nhờ lòng nhân từ bền vững của Đức Chúa, con người tìm được nơi nương náu vĩnh cửu trong nhà Ngài.

Bài Đọc II – Philipphê 4,12-14, 19-20: Thánh Phaolô bày tỏ sự bằng lòng trong mọi hoàn cảnh, dù thiếu thốn hay dư dật. Nhờ sức mạnh của Đức Kitô, ngài luôn giữ được sự kiên cường. Ngài ghi nhận sự giúp đỡ của người khác và khẳng định rằng Thiên Chúa sẽ chu cấp mọi nhu cầu của họ, đồng thời tôn vinh Thiên Chúa đời đời.

Tin Mừng – Máthêu 22,1-14 hoặc 22,1-10: Chúa Giêsu kể dụ ngôn về một vị vua tổ chức tiệc cưới cho con trai mình. Ban đầu, những người được mời đã từ chối lời mời. Sau khi họ phải gánh chịu hậu quả, nhà vua mời tất cả mọi người, nhưng nhấn mạnh tầm quan trọng của việc chuẩn bị xứng hợp. Chỉ một số ít thực sự đủ điều kiện tham dự.

Kính Thưa Quý Ông Bà, Anh Chị Em Thân Mến,

“TIỆC CƯỚI THIÊN QUỐC”

Hôm nay, Chúa Giê-su ví Nước Trời giống như một bữa tiệc. Ban đầu Thiên Chúa đã sai các ngôn sứ mời gọi dân Do-thái vào hưởng ơn cứu độ của Đức Ki-tô là đón nhận Tin Mừng để được sống đời đời, nhưng họ đã khước từ; rồi đến các Tông Đồ cũng được sai trước hết phải rao giảng cho dân Do-thái, nhưng chính họ đã từ chối (họ đã không xứng đáng dự tiệc cưới). Cuối cùng, Tin Mừng đã được loan giảng cho bất kỳ ai khắp năm châu bốn bể (khắp ngã đường không phân biệt giàu nghèo tàn tật) mời gọi vào Hội thánh của Chúa và hưởng Nước Trời.

1. Bối cảnh xây dựng dụ ngôn

Không ít người thắc mắc rằng: Tại sao khi mời khách đủ hạng người, thậm chí là những người nghèo khổ tàn tật què mù vào, rồi lại đòi hỏi phải ăn mặc tử tế, và sau đó lại phạt họ?

Cần hiểu, phong tục Do-thái, khi tổ chức đám cưới, họ sắm hoặc thuê một số y phục đám cưới theo số người được mời tham dự (thường thì họ mời không nhiều) về sau được thay thế bằng một tấm vải choàng bên ngoài. Những người đến dự tiệc cưới trước khi vào bàn tiệc sẽ rửa tay chân rồi khoác áo dự tiệc vào. Vì thế, vào dự tiệc, có đồ dự tiệc cưới để sẵn đó mà không chịu mặc vào theo nghi lễ và phong tục cưới thì phải chịu phạt.

Nghĩa là một khi đã gia nhập vào Hội thánh Chúa, vào đạo của Chúa thì phải tuân theo những quy tắc luật lệ sống đạo (luật Thiên Chúa và Hội thánh) và mặc lấy sự thánh thiện (mặc y phục cưới), nếu không, sẽ bị loại ra ngoài, và phải chịu án phạt đời đời.

Dẫu biết rằng, khác với dân tộc Do-thái tự cho rằng họ là dòng giống đặc tuyển trên mọi dân tộc khác, còn Giáo hội Công giáo chúng ta là một sự bình đẳng không phân biệt thứ bậc hay giàu nghèo, bởi cùng chung một Ôn

Cứu Độ và chung một Nước Thiên Chúa. Nhưng, tự bản chất Phép Rửa, ở trong Giáo hội, hay giữ vị trí nào trong Giáo hội (giáo sĩ hay giáo dân) không bảo đảm cho chúng ta đạt tới Nước Trời mai sau, mà là phải sống những gì mình đã cam kết khi gia nhập Giáo hội, như người dự tiệc cưới phải mang y phục lễ cưới vậy.

2. Một vài phân tích dụ ngôn.

Dụ ngôn nói về một vị vương sai lính đi mời thật nhiều khách cho tiệc cưới con trai mình, tuy nhiên những người được mời trước đã từ chối và thậm chí còn ngược đãi những sứ giả của vua. Cuối cùng vua đã nổi giận tru diệt bọn sát nhân rồi sai sứ giả ra khắp ngã đường gặp bất kỳ ai cũng mời vào dự tiệc.

Có nhiều cách để người ta từ chối dự tiệc cưới:

“Bạn đi thăm nông trại”: Một ẩn dụ về vương bận của cải vật chất. Tin Mừng được rao giảng cho chúng ta, Lời Chúa mời gọi chúng ta trở về với Giáo hội, nhưng chúng ta vì vương bận chuyện đất đai nhà cửa, tài sản bóp nghẹt đức tin. Chọn của cải tiền tài hơn chọn Chúa.

“Bạn đi buôn”: Một ẩn dụ về vương bận nghề nghiệp. Nghề nghiệp và các phương tiện chi phối mọi suy nghĩ của chúng ta, không còn chỗ dành cho Chúa. Nghe theo đòi hỏi của Tin Mừng là không gian lận và bon chen, hoặc trở về với Chúa và với Hội thánh sẽ có thể làm chúng ta mất đi những cơ hội nghề nghiệp, nên chúng ta đã nhắm mắt đưa chân theo nghề hơn theo Chúa.

Đối chiếu với Lc 14,14-24 thì còn có thêm: *“Bạn cưới vợ”*. Một ẩn dụ về vương bận tình cảm, thú vui xác thịt. Tình cảm, đặc biệt là tình cảm trai gái lấn át hết cả lý trí, tình yêu chân thành và luân lý. Buông mình theo xác thịt, yêu vợ, sống thử, hoặc sống hôn nhân bất hợp pháp... để rồi coi thường luật luân lý. Chọn tình đời hơn tình Chúa.

Ba thái độ của những người được kể trong dụ ngôn cũng là ba thái độ đã và đang xảy ra với mọi người chúng ta ngày hôm nay. Không ít người xin kiêu hoặc chần chừ trước lời Chúa mời gọi. Kiêu vì ham mê của cải hơn là chọn Chúa; kiêu vì bận rộn công việc không còn giờ cho Chúa; kiêu vì tình yêu dành cho thế gian, cho thú vui, cho đam mê nhục dục hơn là tình yêu Chúa. Chần chừ là ý lại chờ đến giờ chót của cuộc đời rồi mới theo Chúa và trở về với Hội thánh, nhưng nào có ai biết trước được đời mình.

Khi chúng ta chỉ tìm cái sung sướng cho thân xác đời này, thì sự sống tâm linh của chúng ta èo ọt, nhưng khi chúng ta chịu khó hy sinh, tuy làm cho đời sống thể lý có chút thua thiệt, nhưng sự sống vĩnh cửu của chúng ta đang triển nở. Qua việc ám chỉ dân Do-thái tự phụ là những người biết Thiên Chúa trước, nhưng rồi chính họ lại tự đánh mất cơ hội nhận ra Tin Mừng nơi Người. Chúa Giê-su muốn chúng ta đừng bao giờ ý lại, hay chần chừ trong nhiệm vụ, nhưng phải luôn hy sinh cố gắng và kiên trì trên bước đường theo Chúa. Ở đời tốt xấu như trở bàn tay. Có khi trước đây người ta là người tội lỗi xấu xa, nhưng giờ họ lại ăn năn hối lỗi và có đời sống đạo đức tốt lành. Trái lại có những người trước đây là tốt lành thánh thiện, nhưng giờ họ lại bê tha, tội lỗi, xấu xa.

Lạy Chúa Giê-su, lạy khi chúng con giữ đạo mà vẫn bon chen và ham mê công việc lấn át hết thời giờ cho Chúa. Xin cho chúng con khi nghe Lời Chúa nhắc nhở qua dụ ngôn bài Tin Mừng hôm nay, biết ý thức và sửa mình, để biết ưu tiên cho việc Chúa là trên hết mà năng đến với bàn tiệc thánh mỗi ngày, là bảo chứng cho bữa tiệc đời đời trong Nước Chúa mai sau. Amen.

